

SRÉTER FERENC ev. lelkész írása:
ÜDVÖZÍTŐ HIT – GONDVISELÉSHIT

„Mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született.” (1Jn 5,1) Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az újonnan született. Ez nem akármilyen hit! Ha hiszem, hogy Jézus a Krisztus, (akkor Ő) az én életem személyes Megváltója! Aki megváltott engem a kárhozatból, kiragadta az életemet az elveszettségéből. Aki a halálból az életre hívott elő, s ennek az új, igazi életnek tudatában vagyok. Jól tudok életem régi kárhozat alatti részéről, s ezt világosan meg tudom különböztetni az újtól, a jelenlegitől. „A régiek elmúltak, újjá lett minden!” (2Kor 5,17) Jézus megváltottja vagyok, bűneim megbocsáttattak az Ő vérében, s bizonyosságom van az üdvösségemről. Az első keresztyéneknek bizonyosságuk volt az újonnan születésük megtörténtéről. Mindig múlt időben beszéltek róla. „Újonnan születtek” (1Pt 1,23); „újonnan szült minket” (1,3); „most született csecsemők” (2,2); „szült minket az igazságnak igéje által” (Jak 1,18); „akik nem vérből, sem a testnek akaratából, ... hanem Istentől születtek” (Jn 1,13). És ezzel együtt bizonyosságuk volt az üdvösségükről is. Ma nem egyszer ez is botránkozás tárgya. Beképzeltségnek nevezik sokan, akik kívülről nézik. Az első keresztyének így szóltak erről: „Tudjuk, hogyha e mi földi sátorházunk elbomlik, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben” (2Kor 5,1); „örvendeztek (ti), elérvén hitetek célját, a lélek (lelkek) üdvösségét” (1Pt 1,9); „tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életre” (1Jn 3,14); „átvitt az ő szerelmes Fiának országába” (Kol 1,13); „örök életetek van” (1Jn 5,13). Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Jézus a Megváltó, annak a hitéhez a bűnbocsánattól az üdvösségig minden hozzátartozik.

Sokféle más hit is van persze. Emberi hit, ami senkit nem üdvözít. Közülük csak egy legyen most előttünk. Az, amelyik úgy tenyészett ki a háború (második világháború) alatt az óvóhelyeken, mint a pincében a gomba: a gondviselés hit. Ki ne hallott volna, vagy éppen maga is nem mondott el egy megindító történetet Isten megőrző kegyelméről ezekből az idők-ből? Felejthetetlen élménnyé vált sok ilyen csodálatos megtartatás. Sokan jutottak általa hitre. Gondviselés hitre. Azóta nem félnek a jövődőtől; bíznak benne, hogy Isten mindenként gondjukat viseli. Kiparancsolja, amire szükségük van. Nincs többé ereje rajtuk az aggodalmaskodásnak. Nagy kegyelem ez a földi megtartásra szóló hit, de ennek semmi köze sincs az üdvösséghez. Legfeljebb egy állomás lehet feléje, de mindenként rajta innen van. Még benne a kárhozatban. A gondviselés hit nem elég! Ne tévessze össze senki az üdvözítő hittel! Isten gondot visel a gonoszokra, az elkárhozókra is a földi élet alatt. „Felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.” (Mt 5,45) Sőt, az elkárhozóknak sokszor van jobb dolguk! „Akit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz mindent, akit fiává fogad... Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, korcsok vagytok, és nem fiak.” (Zsid 12,6.8) Amikor az orvos azt mondja: „Most már adhatnak a betegnek mindent, amit kíván”, – (az sokszor) annak a jele szokott lenni, hogy most már minden hiába. Hadd egyen-igyon hát, amit csak akar. Lehet ez így Istennél is, amikor lejár a kegyelmi idő. A beteg is megkönnyebbül a halál előtt, amikor a szervezet már feladta a harcot, s elhiszi: jobban vagyok! Éppen így hiteti el magát a gondviselés hitben is nem egyszer az ember. Gondviselés hitte a mohamedánnak is van, de ez csak a kárhozatra elég. Üdvözítő hite ellenben csak annak van, aki valóban „hiszi, hogy Jézus a Krisztus”. Aki újonnan született.

Forrás: ÉLŐ VÍZ – az „Evangélikus Evangélicizáció” lapja. III. évf. 6. szám, 1947. május; 15-16. old. Elérhető: https://medit.lutheran.hu/files/elo_viz_1947.pdf & <https://www.garainyh.hu/wordtar2/Evangelikus%20lelkeszek%20igehirdetesei/Sreter%20Ferenc%20irasai/Udvozito%20hit%20-%20Gondviseleshit.pdf>

Kiadta: az EKE (Evangélikusok Közössége az Evangéliumért) Evangéliumi Alapítvány; 2021-ben. (Betű szerinti után közlés ebből: G. A.)